

สรุปภาพรวมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของมาเลเซีย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์^๑

ลัฐกา เนตรทัศน์^๒

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีและกระแสเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) ได้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในสังคมหลากหลายด้าน แม้ว่าการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมจะช่วยเพิ่มผลผลิตและสร้างมูลค่าให้แก่สินค้าและบริการ ซึ่งเป็นการยกระดับเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นแล้ว เศรษฐกิจดิจิทัลยังทำให้การสื่อสารสามารถเชื่อมโยงกันได้อย่างไร้ขีดจำกัดจึงส่งผลให้เกิดการไหลเวียนของข้อมูลจำนวนมาก รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของสิทธิในความเป็นส่วนตัวของบุคคล เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่สามารถระบุได้ถึงบุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูล หากมีการเปิดเผยหรือนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบอาจส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลได้ ทั้งยังถือเป็นการละเมิดสิทธิในความเป็นส่วนตัว จึงจำเป็นที่จะต้องมีการคุ้มครองสิทธิดังกล่าว

นอกจากนี้ การประกาศใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสหภาพยุโรป (General Data Protection: GDPR) เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้สร้างความตื่นตัวเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้กับประเทศต่าง ๆ ทั้งยังถือเป็นการสร้างมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เคร่งครัดและเข้มงวดมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเรื่องขอบเขตของการบังคับใช้ ซึ่งครอบคลุมถึงประเทศที่ไม่ได้อยู่ในสหภาพยุโรป กล่าวคือ กฎหมาย GDPR จะบังคับใช้กับผู้ประกอบธุรกิจในสหภาพยุโรป หากมีการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่อยู่ในสหภาพยุโรป และการประมวลผลนั้นเกี่ยวข้องกับการจัดหาสินค้าหรือให้บริการให้กับบุคคลที่อยู่ในสหภาพยุโรปหรือเกี่ยวข้องกับการติดตามพฤติกรรมของบุคคลที่อยู่ในสหภาพยุโรปจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย GDPR^๓ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามเป็นอย่างยิ่งที่จะยกระดับการคุ้มครองสิทธิในความเป็นส่วนตัวให้กับพลเมืองยุโรป อย่างไรก็ตาม ในกรณีของอาเซียนปัจจุบันยังไม่ได้มีการกำหนดหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้เป็นมาตรฐานสำหรับประเทศสมาชิก อีกทั้งมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศสมาชิกอาเซียนยังมีความแตกต่างกัน

บทความฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอถึงมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศแรกที่มีการบังคับใช้กฎหมาย

^๑ บทความนี้เผยแพร่เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๒

^๒ บุคลากรจัดทำฐานข้อมูลกฎหมาย ฝ่ายอาเซียนและกิจการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๓ ตามหมวด ๓ ว่าด้วยขอบเขตการบังคับใช้ (Territorial scope) ดูได้จาก <https://gdpr-info.eu/art-3-gdpr/>

ดังกล่าวเป็นการทั่วไป^๔ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของแต่ละประเทศและเตรียมความพร้อมเพื่อการพัฒนาหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในอาเซียนให้เป็นมาตรฐานเดียวกันต่อไป

สรุปภาพรวมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์

ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์มีการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นกฎหมายทั่วไปภายใต้ชื่อ พระราชบัญญัติ/รัฐบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data Protection Act) โดยประเทศที่มีการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นประเทศแรกคือ มาเลเซีย บังคับใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ฟิลิปปินส์และสิงคโปร์บังคับใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของทั้ง ๓ ประเทศมีระดับของการให้ความคุ้มครองแตกต่างกัน ในประเด็นสำคัญ ดังนี้

๑. ขอบเขตบังคับใช้

กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศมาเลเซียบังคับใช้กับบุคคลที่ใช้หรือทำการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ที่ควบคุมหรือมีอำนาจประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำธุรกรรมเชิงพาณิชย์ รวมถึงใช้บังคับกับผู้ใช้ข้อมูลที่ใส่อุปกรณ์ในประเทศมาเลเซียเพื่อประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนอกเหนือจากเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งข้อมูลผ่านมาเลเซีย

กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศสิงคโปร์บังคับใช้กับองค์กร บุคคล บริษัท สมาคม หรือหน่วยงานที่ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลไม่ว่าจะเป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายสิงคโปร์ หรือมีถิ่นที่อยู่ในสิงคโปร์หรือไม่ ถือว่าอยู่ภายใต้กฎหมายดังกล่าว

กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศฟิลิปปินส์บังคับใช้กับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลโดยบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และบังคับใช้กับหน่วยงานที่กระทำการหรือมีส่วนร่วมในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของพลเมืองฟิลิปปินส์หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในฟิลิปปินส์ โดยทำการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลในฟิลิปปินส์ และแม้การประมวลผลข้อมูลนั้นจะได้กระทำนอกประเทศ แต่หากมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับพลเมืองหรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในฟิลิปปินส์ย่อมตกอยู่ภายใต้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของฟิลิปปินส์

สำหรับขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจะเห็นได้ว่ากฎหมายของฟิลิปปินส์มีขอบเขตการบังคับใช้ถึงการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่กระทำนอกประเทศ ซึ่งเป็นการขยายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่กว้างและรัดกุม เพราะจะส่งผลไปถึงธุรกิจการค้าระหว่างประเทศที่อาจมีการบันทึก ประมวลผล หรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างบริษัท ในขณะที่กฎหมายของมาเลเซียและสิงคโปร์ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายนอกอาณาเขต (extraterritorial application)

^๔ สำหรับประเทศลาว เมียนมา อินโดนีเซีย และเวียดนามบทบัญญัติส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายเฉพาะรายสาขา เช่น กฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ กฎหมายธนาคาร ในขณะที่ประเทศบรูไนไม่ปรากฏข้อมูลของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

๒. การแจ้งต่อเจ้าของข้อมูล

ในกรณีที่จะมีการใช้หรือการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศมาเลเซียกำหนดให้ผู้ใช้ข้อมูลจะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่เจ้าของข้อมูลถึงคำอธิบายการนำข้อมูลไปใช้ วัตถุประสงค์ของการใช้ข้อมูล แหล่งข้อมูล สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลของเจ้าของข้อมูล และสิทธิในการจำกัดการใช้ข้อมูลหรือการเปิดเผยข้อมูล

กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสิงคโปร์กำหนดให้องค์กรผู้ใช้ข้อมูลต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนทำการเก็บบันทึก การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และจะต้องใช้ข้อมูลนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ตามที่แจ้งเท่านั้น รวมถึงจะต้องจัดให้เจ้าของข้อมูลเข้าถึงหรือแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลได้ และจะต้องยุติหรือหยุดการจำกัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อไม่มีความจำเป็น

ตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศฟิลิปปินส์กำหนดให้เจ้าของข้อมูลจะต้องทราบวัตถุประสงค์หรือขอบเขตของการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงความเสี่ยงภัยและความปลอดภัย การควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิของเจ้าของข้อมูลและการใช้สิทธินั้น นอกจากนี้ ข้อมูลและการสื่อสารใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายกำหนดให้องค์กรผู้ใช้ข้อมูลจะต้องจัดทำในรูปแบบที่เข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย

หลักการแจ้งต่อเจ้าของข้อมูลในกรณีที่จะดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายของทั้งสามประเทศกำหนดหลักการไว้ในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ใช้ข้อมูลหรือองค์กรผู้จัดเก็บข้อมูลแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบถึงการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งสะท้อนถึงการให้ความสำคัญกับสิทธิของเจ้าของข้อมูล

๓. ความยินยอม

กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศมาเลเซียกำหนดให้เจ้าของข้อมูลให้ความยินยอมในการใช้ข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรหรือในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ กรณีการให้ความยินยอมในการใช้หรือการประมวลผลข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อน (sensitive data) จะต้องเป็นความยินยอมที่ให้โดยชัดแจ้งเท่านั้น โดยการทำความความยินยอมต้องทำเป็นภาษาทางการของประเทศหรือภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ใช้ข้อมูลในการพิสูจน์ถึงความยินยอมที่ได้รับจากเจ้าของข้อมูล

กรณีของประเทศสิงคโปร์ในหลักของความยินยอม กฎหมายกำหนดให้การทำความยินยอมควรจะทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และเจ้าของข้อมูลสามารถถอนหรือยกเลิกการให้ความยินยอมในการใช้ข้อมูลเมื่อใดก็ได้ด้วยการแจ้งต่อองค์กรที่จัดเก็บข้อมูลประกอบเหตุผลในการถอนความยินยอม

ฟิลิปปินส์กำหนดให้ความยินยอมต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร และในกรณีที่จะมีการประมวลผลข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนจึงจะทำการประมวลผลข้อมูลนั้น และเจ้าของข้อมูลสามารถถอนความยินยอมได้

หลักความยินยอมถือเป็นหลักการสำคัญของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยเป็นเรื่องที่เจ้าของข้อมูลยอมให้กระทำหรือยอมรับความเสี่ยงหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นเมื่อมีการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ในขณะที่เดียวกันก็เป็นเสมือนการให้สิทธิแก่ผู้ใช้ข้อมูลหรือองค์กรผู้จัดเก็บข้อมูลสามารถประมวลหรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ จะเห็นได้ว่ากฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของ

ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ได้กำหนดหลักการดังกล่าวไว้ในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ จะต้องเป็นการให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร และในกรณีที่การประมวลผลข้อมูลที่มีความอ่อนไหวจะต้องเป็นการให้ความยินยอมโดยชัดแจ้งเท่านั้น

๔. ความปลอดภัยของข้อมูล

ข้อมูลส่วนบุคคลควรได้รับการเก็บรักษาโดยใช้มาตรการรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสมเพื่อป้องกันความเสี่ยง ความเสียหาย การเข้าถึงโดยไม่ได้รับอนุญาต รวมทั้งการทำลาย การใช้ การแก้ไข หรือการเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศมาเลเซีย กำหนดให้ผู้ใช้ข้อมูลมีหน้าที่จัดหาแนวทางหรือมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้เหมาะสม ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนานโยบายความปลอดภัย

ตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศสิงคโปร์กำหนดให้องค์กรผู้ใช้ข้อมูลจะต้องมีการจัดการเพื่อรักษาความปลอดภัยอย่างเหมาะสมเพื่อคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และเพื่อป้องกันการเข้าถึง การจัดเก็บ การใช้ การเปิดเผย การคัดลอก การแก้ไข การลบข้อมูลหรือความเสี่ยงอื่นในทำนองเดียวกัน ซึ่งกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับฟิลิปปินส์ กฎหมายกำหนดให้ผู้จัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ทำการประมวลผลข้อมูลจะต้องดำเนินการอย่างเหมาะสมเพื่อรักษาความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งครอบคลุมถึงมาตรการด้านเทคนิค และควรมีขั้นตอนเพื่อให้มั่นใจว่าบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลจะดำเนินการภายในขอบอำนาจเท่านั้น เว้นแต่จะเป็นกรณีตามที่กฎหมายกำหนด

๕. การแจ้งการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

สิทธิในการร้องเรียนต่อคณะกรรมการด้านข้อมูลส่วนบุคคลเป็นมาตรการเยียวยาเจ้าของข้อมูลจากการถูกละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศสิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ให้สิทธิเจ้าของข้อมูลสามารถแจ้งต่อคณะกรรมการได้ โดยกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสิงคโปร์กำหนดให้องค์กรผู้ใช้ข้อมูลแจ้งให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data Protection Commission) ทราบเมื่อมีการละเมิดข้อมูลที่อาจก่อให้เกิดความกังวลหรือสร้างความเสียหาย และในส่วนของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศฟิลิปปินส์ได้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายใน ๗๒ ชั่วโมง เมื่อถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

อย่างไรก็ดี กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศมาเลเซียไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล แต่ปัจจุบันสำนักงานคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data Protection Department) อยู่ระหว่างการพัฒนาเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศและสอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสหภาพยุโรป (GDPR)^๕

^๕ Gobind: Personal data protection law being reviewed. (2019, March 18). Retrieved November 26, 2019, from The Star Online: <https://www.thestar.com.my/news/nation/2019/03/18/gobind-personal-data-protection-law-being-reviewed>

๖. การโอนข้อมูลระหว่างประเทศ

เนื่องจากกิจกรรมในโลกดิจิทัลหลายประเภทต้องมีการให้ข้อมูลส่วนบุคคลของตนแก่องค์กรหรือผู้ที่ทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งอาจมีการโอนข้อมูลดังกล่าวไปยังหน่วยงานอื่นหรือโอนไปยังต่างประเทศ จึงจำเป็นที่จะต้องมีความคุ้มครองและกำกับดูแลการโอนข้อมูลระหว่างประเทศ เพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมิให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีของประเทศมาเลเซีย กฎหมายห้ามมิให้ผู้ใช้ข้อมูลโอนข้อมูลส่วนบุคคลออกนอกมาเลเซีย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือเป็นกรณีที่ได้รับการยกเว้นตามกฎหมาย

ในขณะที่กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศสิงคโปร์ องค์กรผู้จัดเก็บข้อมูลอาจทำการโอนข้อมูลส่วนบุคคลออกนอกสิงคโปร์ได้ โดยองค์กรที่ข้อมูลส่วนบุคคลถูกโอนไปมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีมาตรฐานในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเทียบเท่ากับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสิงคโปร์

สำหรับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกรณีการโอนข้อมูลระหว่างประเทศ ภายใต้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศฟิลิปปินส์ กฎหมายห้ามมิให้มีการโอนข้อมูลส่วนบุคคลออกนอกประเทศ

๗. การคุ้มครองด้านการตลาด

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมิให้เกิดการนำไปแสวงหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หรือการตลาด กฎหมายของประเทศมาเลเซียกำหนดให้ผู้ใช้ข้อมูลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าและกำหนดทางเลือกให้แก่เจ้าของข้อมูล นอกจากนี้ เจ้าของข้อมูลอาจเรียกร้องให้มีการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ผู้ใช้ข้อมูลไม่ให้มีการใช้ข้อมูลหรือระงับการใช้ข้อมูลหากเป็นการใช้เพื่อวัตถุประสงค์เชิงการตลาด

กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศสิงคโปร์กำหนดหลักการห้ามโทร (Do not call) โดยเป็นหลักการเกี่ยวกับการห้ามส่งข้อความในเชิงการตลาด การเสนอขายสินค้าหรือบริหารให้แก่บุคคลที่ไต่ลงทะเบียนหมายเลขโทรศัพท์ เพื่อไม่รับการติดต่อจากผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะป็นข้อความเสียง ข้อความตัวอักษร หรือโทรสาร เว้นแต่ได้รับความยินยอมชัดแจ้งจากเจ้าของหมายเลขโทรศัพท์

ในกรณีที่ข้อมูลส่วนบุคคลได้รับการประมวลผลเพื่อวัตถุประสงค์ทางการตลาด กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของฟิลิปปินส์เจ้าของข้อมูลจะต้องให้ข้อมูลโดยเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และขอบเขตในการประมวลผลข้อมูลนั้น และในกรณีที่กิจกรรมทางการตลาดเกี่ยวข้องกับการแบ่งปันหรือการส่งต่อข้อมูลไปยังบุคคลภายนอก (ฝ่ายที่สาม) กฎหมายกำหนดให้ต้องทำเป็นข้อตกลงการเปิดเผยข้อมูล

บทสรุป

เนื่องด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบสื่อสารทำให้การเก็บรวบรวม การให้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยองค์กรหรือผู้ให้บริการสามารถทำได้โดยง่าย ซึ่งหากมีการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้โดยพลการย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิทธิในความเป็นส่วนตัวของเจ้าของข้อมูล จึงจำเป็นต้องมีกลไกและมาตรการทางกฎหมายเพื่อควบคุมและกำกับดูแลเรื่องดังกล่าวเพื่อให้สิทธิ

LAW for ASEAN

by the Office of the Council of State of Thailand

ในข้อมูลของเจ้าของข้อมูลได้รับการคุ้มครองอย่างเป็นระบบในทางปฏิบัติและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ มีการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นกฎหมายทั่วไป แต่ยังคงมีระดับการให้ความคุ้มครองที่แตกต่างกันในบางประเด็น

หากพิจารณาถึงการรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะพัฒนาสู่การเป็นตลาดสินค้าและบริการเดียวกันอย่างสมบูรณ์ต่อไป การสร้างกฎระเบียบให้เป็นมาตรฐานเดียวกันย่อมทำให้ การเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการเป็นไปอย่างสะดวก สำหรับความพร้อมด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล อาเซียนมีการจัดทำกรอบการดำเนินงานว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Framework On Personal Data Protection) อันเป็นการวางหลักการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และจัดทำความตกลงอาเซียนด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ASEAN Agreement on Electronic Commerce) เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ข้ามพรมแดนในอาเซียน ซึ่งในระดับประเทศสมาชิกจึงควรมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติระหว่างกันในด้าน การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อพัฒนาสู่การสร้างหลักปฏิบัติที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อสอดคล้องกับ การพัฒนาของอาเซียน